

ДИСЦИПЛІНА

«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ДОКАЗІВ І ДОКАЗУВАННЯ В ЮРИДИЧНОМУ ПРОЦЕСІ»

Анотація. Дисципліна «Теорія та практика доказів і доказування в юридичному процесі» належить до переліку дисциплін вільного вибору аспіранта. При вивченні дисципліни особлива увага звертається на процесуальний характер формування судових доказів як основних засобів доказування та їх юридичну конструкцію, що включає процедурно-правовий, інформаційний, судово-комунікаційний та фактовстановлюючий сегменти. У зв'язку з цим викладаються критерії для встановлення належності, допустимості, вагомості, достовірності і достатності судових доказів та визнання їх юридично неспроможними, критерії розмежування видів доказів та їх юридична характеристика. У аспірантів формуються уявлення щодо правової, логічної, гносеологічної, психологічної природи доказування у юридичному процесі, як різновиду аргументаційної мислєдїяльності сторін по обґрунтуванню своєї правової позиції. Вказується на характерні ознаки даного виду юридичної діяльності: 1) адресат доведення; 2) наявність юридичної суперечки між сторонами щодо предмету спору; 3) відкритий характер доказування у присутності судової аудиторії; 4) судова комунікація сторін в організаційно-правовій формі негативної кооперації; 5) контроль суду за додержанням вимог належної правової процедури; 6) оцінка судом результатів діяльності сторін згідно стандартів доказування. Вказується на обов'язок і тягар доказування. Обґрунтовується нормативна структура і етапи судового доказування, його розбіжності і взаємозв'язок з юридичним пізнанням. Дається характеристика стандартам доказування В даному контексті аналізуються правові позиції і рішення ЄСПЛ і Верховного Суду.

Кількість кредитів: 4.

Викладачі:

- Шумило Микола Єгорович, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики

Профіль викладача: <https://law.knu.ua/ua/pro-iurydychnyi-fakultet-statti/258-zaochne-viddilennia/kafedry/kafedra-kryminalnoho-protsesu-ta-kryminalistyky/5105-prof-diun-shumylo-mykola-yehorovych>

- Гринюк Володимир Олексійович, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики

Профіль викладача: <https://law.knu.ua/ua/pro-iurydychnyi-fakultet-statti/258-zaochne-viddilennia/kafedry/kafedra-kryminalnoho-protsesu-ta-kryminalistyky/5123-profesor-diun-dots-hryniuk-volodymyr-oleksiiovych>

Мета навчальної дисципліни: полягає у наданні аспірантам глибоких та системних знань, щодо теоретичних та прикладних проблем, пов'язаних із доказуванням у юридичному процесі а саме:

- розвинути у аспіранта здатність генерувати нові ідеї (креативність) у юридичному процесі
- поглибити здатність розробляти наукові проекти та управляти ними щодо дослідження питання доказів у юридичному процесі
- підвищити здатність розв'язувати комплексні проблеми на основі системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору щодо сучасної теорії доказів у юридичному процесі.
- удосконалити здатність усно і письмово презентувати результати власного наукового дослідження українською та іноземною мовами, глибоко розуміти іншомовні наукові та професійні тексти за напрямом досліджень.
- сформувати здатність планувати та виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у галузі права та дотичних до неї міждисциплінарних напрямках і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з права та суміжних галузей (доказування у кримінальному, цивільному, адміністративному та господарському процесі).

- підвищити здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність у вищій освіті та проєктах правничої освіти у системі освіти дорослих, зокрема, підвищення кваліфікації практичних працівників щодо збору доказів та доказування в юридичному процесі.

- розвинути здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері права щодо доказів та доказування у юридичному процесі та забезпечувати якість виконуваних досліджень; дотримання права інтелектуальної власності та стандартів академічної доброчесності.

- поглибити розуміння експертної діяльності та розвинути здатність здійснювати експертну діяльність у сфері права, зокрема, щодо доказування у юридичному процесі.

Попередні вимоги: Для освоєння навчальної дисципліни аспіранти повинні володіти такими знаннями та компетенціями:

Аспірант повинен знати: основні нормативні міжнародні та ЄС документи щодо забезпечення прав людини у юридичному процесі; основні питання доказів та доказування за результатами вивчення навчальних дисциплін: «Теорія права», «Конституційне право», «Кримінальне процесуальне право», «Цивільне процесуальне право», «Адміністративне право» «Господарсько-процесуальне право», «Судоустрій України», «Адвокатура України», «Прокуратура України», «Криміналістика»;

Аспірант повинен вміти: аналізувати практику Європейського суду з прав людини, Конституційного Суду України, рішення Верховного Суду, судову практику судів загальної юрисдикції; застосовувати набуті навички з юридичного процесу; володіти навичками роботи з науковою літературою, аналітичними та статистичними матеріалами.

Змістові модулі:

- Юридична конструкція судових доказів у юридичному процесі.
- Належність доказів: проблеми її визначення. Функція допустимості доказів у юридичному процесі .
- Проблема визначення вагомості доказів. Достовірність і достатність доказів.
- Процесуальні умови доказування у юридичному процесі. Юридичне пізнання та доказування їх взаємозв'язок та відмінності. Нормативна структура діяльності доказування у юридичному процесі.
- Функції аргументаційної діяльності у процесі доказування, як техніки мислення та переконання суду у доведеності правових позицій сторін
- Публічно-правовий обов'язок та тягар доказування
- Стандарти доказування і стандарт доведеності (переконання). Правові позиції ЄСПЛ і Верховного Суду що судових доказів і доказування.

Мова викладання: українська.

Місце у структурно-логічній схемі: ВК 2.9 читається на другому році навчання.

Термін вивчення: дисципліна вивчається на 2 році навчання здобувачами ступеня доктора філософії (третій (освітньо-науковий) рівень) в обсязі 120 годин, у тому числі 24 годин аудиторних занять (18 год. – лекційні заняття, 4 год. – практичні заняття, 2 години – консультація), 96 годин самостійної роботи.